



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 144/2026**  
**11.02.2026. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба поверења у обављању привредне делатности у помагању из члана 224а став 2. у вези става 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Жељка Чавића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр.73/2023 од 22.04.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.459/25 од 29.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 11. фебруара 2026. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Жељка Чавића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр.73/2023 од 22.04.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.459/25 од 29.10.2025. године.

### **Образложење**

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр.73/2023 од 22.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба поверења у обављању привредне делатности у помагању из члана 224а став 2. у вези става 1. у вези члана 35. Кривичног законика, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду плати износ од 52.566,50 динара на име трошкова вештачења, те да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, као и да оштећеном накнади трошкове кривичног

поступка на име награде и нужних издатака његовог пуномоћника, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.459/25 од 29.10.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр.73/2023 од 22.04.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Жељко Чавић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од отпужбе.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

Бранилац окривљеног у уводу поднетог захтева, као разлог подношења, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца. Међутим, у образложењу захтева, бранилац не наводи у чему се ова повреда конкретно састоји, већ у суштини полемише са налазом и мишљењем вештака економске струке и оспорава његову доказну снагу истицањем да вештак није на ваљани начин утврдио износ наводне противправне имовинске користи коју је окривљени прибавио критичном приликом, уз сопствени закључак да вештак економске струке није квалификован да одговори на задатак вештачења, већ да је вештачење морало бити обављено од стране вештака машинске струке.

Поред тога, у уводу захтева бранилац истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим, с тим у вези истиче да ниједним доказом изведеним на главном претресу суд није утврдио да је код окривљеног постојао умишљај прибављања противправне имовинске користи, односно да оштећеном привредном

друштву причини штету, којим наводима указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Најзад, у образложењу захтева бранилац указује на повреду члана 460. ЗКП истицањем да се другостепени суд није изјаснио поводом жалбених навода у вези са оспоравањем налаза и мишљења судског вештака економске струке.

Како, дакле, изложеним наводима захтева бранилац окривљеног само формално у уводу истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у образложењу не наводи о чему се ове повреде састоје, а у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, те повреду члана 460. ЗКП и оспорава доказну снагу налаза и мишљења судског вештака економске струке, што све у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник**  
**Снежана Меденица, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић

**Председник већа-судија**  
**Милена Рашић, с.р.**